

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/26104 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 27 maart 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 maart 2008, verzonden op 31 maart 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

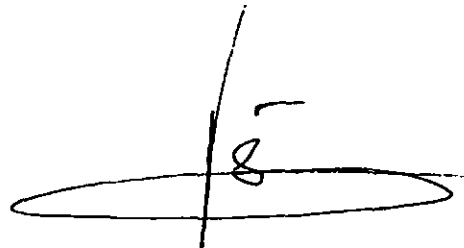
w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 september 2008

205.

Verzonden: 22 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 07/26104

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M.M. Volwerk, advocaat te Rotterdam,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Remmerswaal, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 februari 2005 heeft verweerder eisers aanvraag van 11 februari 2005 om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in een aanmeldcentrum afgewezen. Bij uitspraak van 11 maart 2005 (AWB 05/7442) heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd, verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak, en de door eiser gevraagde voorlopige voorziening niet-ontvankelijk verklaard (AWB 05/7444).

Bij besluit van 29 mei 2007 heeft verweerder eisers aanvraag opnieuw afgewezen.

Op 26 juni 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 26 februari 2008, waar eiser en de gemachtigden van partijen zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

Reg. nr.: AWB 07/26104

2

2.2 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

2.3 Eiser heeft aan zijn asielaanvraag – kort samengevat en zakelijk weergegeven – ten grondslag gelegd dat hij uit de stad [] in Irak afkomstig is. Zijn vader was werkzaam binnen de "Ba'ah-partij" in Irak, en had grote invloed binnen die partij. In de nacht van [] hebben naar [] teruggekeerde Koerden onder meer eiser en zijn gezin aangevallen. Bij deze aanval zijn de vader en een oudere broer van eiser gedood. Hierna is eiser op 27 december 2004 uit Irak gevlucht, omdat hij bang was dat hij vanwege zijn vaders optreden tegen de Koerden zou worden vermoord. In een vrachtwagen is eiser van Irak naar Turkije gevlucht. Eiser heeft in een ruimte achter de bestuurscabine verbleven. Op 29 december 2004 is eiser in Istanbul aangekomen, waar hij tot 2 januari 2005 is gebleven. Per vrachtwagen is eiser vervolgens richting Nederland gebracht waar hij op 7 januari 2005 is aangekomen.

2.4 Verweerder heeft de aanvraag in het thans bestreden besluit onder verwijzing naar voormelde bepalingen afgewezen, waartoe verweerder in de eerste plaats heeft overwogen dat eiser toerekenbaar geen identiteitsdocumenten heeft ingebracht, noch documenten die zijn reisverhaal onderbouwen. Verweerder heeft het ontbreken van identiteitsdocumenten met name van belang geacht nu uit een dactyloscopisch onderzoek van 19 mei 2006 volgt dat eiser op 18 februari 2002 onder een andere naam in Duitsland asiel zou hebben aangevraagd. Voorts heeft verweerder onder verwijzing naar een rapport van taalanalyse van zijn Bureau Land en Taal van 28 juli 2005 overwogen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat, en derhalve ongeloofwaardig is.

2.5 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, onder meer uitspraken van 27 januari 2003 (zaak nr. 200206297/1, JV 2003/103) en van 25 oktober 2007 (zaak nr. 200704628/1), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de desbetreffende vreemdeling in zijn asielrelaas gestelde, maar niet met bewijsmateriaal gestaafde, feiten en omstandigheden tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. Dit geldt evenzeer voor de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de asielzoeker aan die gestelde feiten ontleende vermoedens. Ook indien de staatssecretaris van oordeel is dat het asielrelaas op onderdelen aannemelijk gemaakt dan wel geloofwaardig is, zal de rechter het oordeel van de staatssecretaris over de geloofwaardigheid van de andere onderdelen van dat relaas en de conclusies die de staatssecretaris daaraan verbindt voor de geloofwaardigheid van de op dat relaas gebaseerde

Reg. nr.: AWB 07/26104

3

vrees voor vervolging terughoudend dienen te toetsen.

De terughoudende toetsing laat onverlet dat de rechter de besluitvorming die tot het oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas of onderdelen daarvan heeft geleid, aan de eisen die het recht daaraan stelt, met name wat betreft de zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering, moet toetsen, maar staat er aan in de weg dat de rechter bij die toetsing het eigen oordeel inzake de geloofwaardigheid in de plaats stelt van dat van de staatssecretaris.

Zoals de Afdeling onder meer in voormelde uitspraak van 27 januari 2003 heeft overwogen, mogen, indien aan een vreemdeling het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 is tegengeworpen, ingevolge het bepaalde bij het eerste lid, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de voor de uitvoering van die bepaling vastgestelde beleidsregels in het relaas van die vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan. Bij de beantwoording van de vraag of daarvan in een concreet geval sprake is, komt verweerder beoordelingsruimte toe.

2.6 Gelet op het thans bestreden besluit, de beroepsgronden en het verhandelde ter zitting, stelt de rechtbank vast dat tussen partijen niet in geschil is dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn identiteit en reisroute, alsmede ter adstructie van het asielrelaas, als gevolg waarvan verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 bij de beoordeling van eisers asielrelaas heeft kunnen betrekken.

In verband daarmee heeft verweerder de eis kunnen stellen dat het van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan.

2.7 Naar het oordeel van de rechtbank bestaat voorts geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers asielrelaas deze positieve overtuigingskracht ontbeert, en daarom ongeloofwaardig is. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

2.8 Verweerder heeft in het bijzonder betekenis kunnen toekennen aan de taalanalyse die op 3 juni 2005 heeft plaatsgevonden en waarvan op 28 juni 2005 een rapport is opgemaakt door verweerders Bureau Land en Taal. Uit dit rapport van taalanalyse volgt dat eiser op grond van zijn spraak weliswaar eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap in Irak, maar eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen de regio ; in Irak, uit welke regio eiser heeft gesteld afkomstig te zijn.

2.9 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken en is het niet aan verweerder om de verklaringen van de vreemdeling gemotiveerd te weerleggen. In het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel het land of de plaats van herkomst van de vreemdeling, mag verweerder een taalanalyse laten uitvoeren. Door dat te doen, komt verweerder de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge voormelde bepaling op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden

Rcg. nr.: AWB 07/26104

4

aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is aan de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen de stamafkomst of plaats van herkomst. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen.

Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling (onder meer een uitspraak van 14 juli 2004, zaak nr. 200401127/1, LJN: AQ6059) geldt als uitgangspunt dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole. Een rapport van een taalanalist geldt derhalve als deskundigenadvies. De vreemdeling dient concrete feiten en omstandigheden aan te dragen op grond waarvan zou moeten worden geoordeeld dat de taalanalyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en zou moeten worden getwijfeld aan het resultaat van dit onderzoek.

2.10 In beroep heeft eiser onder meer betoogd dat aan de taalanalyse geen doorslaggevende betekenis mag worden toegekend, nu eiser op basis van een bij de aanvullende gronden van beroep van 25 juli 2007 gevoegde brief van De Taalstudio van 16 november 2006 twijfelt aan de mogelijkheid om stellige uitspraken te doen ten aanzien van de gestelde herkomst van personen uit Irak op basis van de manier waarop Koerdisch Sorani wordt gesproken.

2.11 Ten aanzien van voormelde brief van 16 november 2006 van De Taalstudio overweegt de rechtbank het volgende.

Bij brief van 8 september 2006 heeft De Taalstudio eisers verzoek om uitvoering van een contra-expertise bevestigd, uit welk schrijven onder meer volgt dat een plan van aanpak rond 17 november 2006 kon worden tegemoet gezien. Blijkens een telefoonnotitie van verweerder van 4 december 2006 van een telefoongesprek met de toenmalige gemachtigde van eiser op 4 december 2006, heeft eisers toenmalige gemachtigde verweerder meegedeeld dat De Taalstudio niet in staat was een contra-expertise uit te voeren, waarna met verweerder overeengekomen is dat hij een termijn van twee weken (tot 18 december 2006) zou krijgen om een aanvullende zienswijze in te dienen. De rechtbank stelt vast dat dit niet is gebeurd, hoewel De Taalstudio blijkens de aanvullende gronden van beroep reeds bij brief van 16 november 2006 zowel een plan van aanpak als een dossieranalyse naar eisers toenmalige gemachtigde heeft verzonden. Deze brief van 16 november 2006 van De Taalstudio kan derhalve niet worden opgevat als een feit in de zin van artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000. De rechtbank stelt eveneens vast dat eiser geen aanvullende zienswijze heeft ingebracht, en het thans bestreden besluit eerst op 29 mei 2007 tot stand is gekomen.

Zoals de Afdeling heeft overwogen in onder meer een uitspraak van 31 maart 2005 (zaak nr. 200410541/1, JV 2005/207), dient een stuk als het onderhavige in beginsel in het kader van de besluitvorming te worden overgelegd. Slechts indien dit niet mogelijk is geweest als gevolg van niet aan de vreemdeling toe te rekenen omstandigheden, kan het in rechte bij de beoordeling worden betrokken.

De rechtbank overweegt in dit verband voorts dat voormeld plan van aanpak en dossieranalyse reeds in de besluitvormingsfase voorhanden was, ten aanzien waarvan de toenmalige gemachtigde kennelijk heeft geoordeeld dat die niet voorafgaand aan het thans bestreden besluit aan verweerder diende te worden overgelegd. Nu de rechtbank niet is

Reg. nr.: AWB 07/26104

5

gebleken van omstandigheden op grond waarvan het eiser niet is toe te rekenen dat dit plan van aanpak pas in beroep is overgelegd, kan zij het stuk, nog daargelaten de vraag of de brief van 16 november 20006 en de als bijlage gevoegde dossieranalyse als een contra-expertise kan worden beschouwd, niet in haar beoordeling betrekken.

De rechtbank ziet, het in 2.9 overwogene in aanmerking genomen, in hetgeen eiser ter zake overigens heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel het rapport van bureau Land en Taal op onzorgvuldige dan wel ondeskundige wijze tot stand is gekomen en daarom niet ten grondslag had kunnen worden gelegd aan het thans bestreden besluit.

2.12 Reeds gelet op het vorenoverwogene, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en het relaas derhalve ongeloofwaardig kunnen achten.

2.13 In hetgeen eiser overigens in beroep heeft aangevoerd vindt de rechtbank evenmin aanknopingspunten om verweerder niet te volgen in zijn standpunt dat van eisers asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat.

2.14 Bij faxbrief van 19 december 2007 heeft eiser een kopie van een identiteitskaart aan de rechtbank gezonden, voorzien van een vertaling. Tevens heeft eiser een kopie van een machtiging overgelegd welke hij van de Iraakse ambassade heeft ontvangen. Bij faxbrief van 14 februari 2008 heeft eiser de vertaling van voornoemde machtiging overgelegd, alsmede een verklaring van de Iraakse ambassade ter bevestiging van de nationaliteit van eiser. Hierbij heeft eiser tevens een internetartikel gevoegd, getiteld: 'Absoluut bewijs is altijd verdacht'. De rechtbank overweegt hieromtrent het volgende.

2.15 De rechtbank stelt vast dat het door eiser op 19 december 2007 overgelegde identiteitsdocument blijkt de vertaling ervan op 15 oktober 2007 is opgesteld, derhalve na het thans bestreden besluit. Blijkens een uitspraak van de Afdeling van onder meer 24 mei 2005 (zaak nr. 200410171/1, JV 2005/285), betreft een met het oog op de procedure in rechte opgesteld stuk geen feit of omstandigheid in de zin van artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000. Nu de rechtbank ook in dit verband niet is gebleken van omstandigheden op grond waarvan het eiser niet is toe te rekenen dat dit identiteitsdocument en de daarmee samenhangende documenten pas in beroep zijn overgelegd, kunnen die documenten daarom evenmin in de rechterlijke beoordeling worden betrokken. Voormeld internetartikel betreft geen contra-expertise als bedoeld in overweging 2.9, en mist in deze zelfstandige betekenis, terwijl ook ten aanzien van dit document geldt dat het dateert van vóór het thans bestreden besluit. Ook ten aanzien van dit document is niet gebleken van omstandigheden op grond waarvan het stuk niet in de besluitvormingsfase had kunnen worden ingebracht, reden waarom de rechtbank ook dit document niet in haar beoordeling zal betrekken. X

2.16 Met betrekking tot de conclusies in de overwegingen 2.11 en 2.15 overweegt de rechtbank voorts dat slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden noodzaak kan bestaan om de in het nationale recht neergelegde procedureregels, waaronder de rechtbank artikel 83 van de Vw 2000 rekent, niet tegen te werpen. De rechtbank verwijst in dit verband naar een uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, zaak nr. 1451/1996/764/965, JV 1998/45).

In hetgeen eiser heeft aangevoerd blijkt naar het oordeel van de rechtbank niet van feiten

Reg. nr.: AWB 07/26104

6

en omstandigheden in vorenbedoelde zin, zodat de rechtbank hierin geen grond vindt voormelde bepalingen buiten toepassing te laten.

2.17 Ten aanzien van eisers stelling dat verweerder het dactyloscopisch onderzoek ten onrechte aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft gelegd, overweegt de rechtbank dat deze stelling, gelet op het vorenoverwogene, geen bespreking meer behoeft.

2.18 Gelet op het voorgaande kan verweerders besluit tot afwijzing van eisers aanvraag de rechterlijke beoordeling doorstaan.

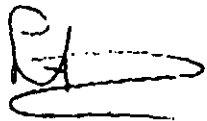

2.19 Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

3. Bestissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.G.L. Welbergen en in het openbaar uitgesproken op 27 maart 2008 in tegenwoordigheid van mr. L.T. van Zelm als griffier.

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak dient te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: **31 MAART 2008**

Mene fotocopie conform het Europees Verdrag
De vandebe van de Verenigde Staten - Koninkrijk
te 11/11/2008

HET VAN SCHIJNDELHUIS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

per fax : 070 - 3651380
aantal pagina's: 10

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 25 APR 2008	
ZAANKR.	200803044
AAN:	V/S
BEHANDELD DO:	PAR:

MR G.F. VAN DER HARDT ABERSON
MR L. HENNINK
MR L.E.J. VLEESBEREK
MR R. HAZE
MR L.M.M. FRUYTIER
MR M.M. VOLWERK

Rotterdam, 25 april 2008

Betreft: appelschrift

Appellant :
Geboortedatum :
Herkomst : Irak
Huidige adres :
INDnr : 0402.11.0288

Eventueel griffierrecht kan worden verrekend met de rekening courant. Toevoeging is aangevraagd

Geeft te kennen:

Appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te Rotterdam aan de Westzeedijk 108, ten kantore van ten kantore van zijn gemachtigde de advocaat en procureur Mr M.M. Volwerk, die in deze door appellant bepaaldelijk gemachtigd is om als gemachtigde op te treden en die als zodanig voor hem zal optreden en die bepaaldelijk gemachtigd is om dit hoger beroepschrift op te stellen alsmede te ondertekenen en in te dienen alsmede de procedure te voeren en die nadrukkelijk verklaart daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te Den Haag van 27 maart 2008 (produktie 1) verzonden op 31 maart 2008 (AWB 07/26104), waarbij het beroep ten aanzien van de afwijzing van de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, ongegrond is verklaard.

Dit appelschrift berust op de navolgende grieven:

Postbus 25023
3007 HA ROTTERDAM
Westzeedijk 108
3016 AH ROTTERDAM
Tel. 010 - 466 23 33
Fax 010 - 225 13 17

HET VAN SCHIJNDELHUIS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Grief 1

De rechtbank overweegt ten onrechte in rechtsoverweging 2.11 jo 2.16: "Nu de rechtbank niet is gebleken van omstandigheden op grond waarvan het eiser niet is toe te rekenen dat dit plan van aanpak pas in beroep is overgelegd, kan zij het stuk, nog daargelaten de vraag of de brief van 16 november 2006 en de als bijlage gevoegde dossieranalyse als een contra-expertise kan worden beschouwd, niet in haar beoordeling betrekken." 2.16: [...] overweegt de rechtbank voorts dat slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden noodzaak kan bestaan om de in het nationale recht neergelegde procedureregels, waaronder de rechtbank artikel 83 Vw rekent, niet tegen te werpen. In hetgeen eiser heeft aangevoerd blijkt naar het oordeel van de rechtbank niet van feiten en omstandigheden in vorenbedoelde zin, zodat de rechtbank hierin geen grond vindt voormelde bepalingen buiten toepassing te laten."

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte het plan van aanpak van De Taalstudio van 16 november 2006 buiten beschouwing laat op grond van artikel 83 Vw. Hij merkt in dit verband op dat dat plan van aanpak dusdanig wezenlijke kritiek uit op de in de taalanalyse van het Bureau Land en Taal gebezigde conclusies, te weten dat er geen enkel wetenschappelijk onderzoek bestaat terzake van het Sorani en er derhalve geen stellige uitspraken gedaan kunnen worden terzake van de herkomst van appellant op basis van de door hem gebezigde taal. Dit is des te meer van belang nu appellant wel degelijk bij brief van 2 februari 2006 zienswijze inhoudelijk had gereageerd en het plan van aanpak daar een nadere onderbouwing van is. Nu De Taalstudie een gerenommeerde instantie is op het gebied van taalonderzoek en het rapport van de taalanalyse daarbij is betrokken en becommentarieerd is de brief van 16 november 2006 wel degelijk in concreet aanknopingspunt en dient dit rapport vanwege de bijzondere omstandigheid dat daarin de wetenschappelijke basis van het onderzoek door Bureau Land en taal wordt betwist, wel degelijk te worden betrokken bij het onderzoek in weerwil van artikel 83 Vw.

Grief 2

De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.15 ten onrechte: "Nu de rechtbank ook in dit verband niet is gebleken van omstandigheden op grond waarvan het eiser niet is toe te rekenen dat dit identiteitsdocument en de daarmee samenhangende documenten pas in beroep zijn overgelegd, kunnen die documenten evenmin in de rechtelijke beoordeling betrokken worden."

Appellant kan zich hiermee niet verenigen nu er wel degelijk een nadere toelichting is gegeven om welke reden de documenten niet eerder zijn overgelegd. Het document dat is overgelegd, de identiteitskaart, kon alleen worden aangevraagd in Noord-Irak. Daar van hem niet geveerd kon worden terug te keren naar zijn land, was appellant genoodzaakt een tussenpersoon te machtigen die naar Irak zou reizen en met behulp van de machtiging de kaart kon aanvragen. Het is uiterst moeilijk gebleken een dergelijke tussenpersoon te vinden ook al vanwege de gevaarlijke situatie in Irak. De documenten met betrekking tot de machtiging zijn tevens overgelegd en deze toelichting is derhalve nader onderbouwd. Niet valt in te zien dat de moeizame contacten met het land van herkomst aan appellant toe te rekenen zijn. De rechtbank heeft derhalve op onjuiste gronden en onvoldoende gemotiveerd, de identiteitsdocumenten buiten beschouwing gelaten.

HET VAN SCHIJNDELHUIS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Grief 3

De rechtbank overweegt ten onrechte in rechtsoverweging 2.16: "Met betrekking tot de conclusies in 2.15 overweegt de rechtbank voorts dat slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden noodzaak kan bestaan om de in het nationale recht neergelegde procedureregels, waaronder de rechtbank artikel 83 Vw rekent, niet tegen te werpen. In hetgeen eiser heeft aangevoerd blijkt naar het oordeel van de rechtbank niet van feiten en omstandigheden in vorenbedoelde zin, zodat de rechtbank hierin geen grond vindt voormelde bepalingen buiten toepassing te laten."

Appellant meent ter zake van het betrekken van het identiteitsdocument in de beoordeling subsidiair dat deze documenten van dusdanig belang zijn dat er bijzondere omstandigheden zijn om artikel 83 Vw buiten beschouwing te laten. Immers, dit document betreft een concreet aanknopingspunt ten aanzien van de conclusies uit het rapport van de taalanalyse, het geeft onweerlegbaar de identiteit en herkomst weer van appellant. Hierbij dient bovendien betrokken te worden dat appellant afkomstig is uit Irak, waar een binnenlands gewapend conflict heerst en terugkeer derhalve een artikel 3 EVRM risico dan wel een risico in de zin van art. 15c Definitie richtlijn oplevert.

Grief 4

De rechtbank overweegt gelet op voorgaande grieven ten onrechte in rechtsoverweging 2.17 dat: "Ten aanzien van eisers stelling dat verweerder het dactyloscopisch onderzoek ten onrechte aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft gelegd, overweegt de rechtbank dat deze stelling, gelet op het vooroverwogene geen bespreking meer behoeft."

Appellant voert daartoe aan dat de IND ten onrechte hem niet in het bezit heeft gesteld van de onderzoeksresultaten van het dactyloscopisch onderzoek waardoor hij niet in de gelegenheid is gesteld tot een contra-expertise. Hiermee is het beginsel van hoor- en wederhoor geschonden en had het besluit moeten worden vernietigd, juist en vooral gelet op het feit dat er inmiddels wel identiteitsdocumenten voorhanden zijn. In beroep is met onderbouwing aangevoerd dat de kans op fouten in het dactyloscopisch onderzoek wel degelijk een reële mogelijkheid is, dit maakt dat de schending van de mogelijkheid tot het uitvoeren van contra-expertise een essentieel gebrek is in de besluitvorming. De rechtbank had dit niet zonder enige bespreking mogen passeren.

HET VAN SCHIJNDELHUIS

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Conclusie

De conclusie van appellant is, dat om hierboven genoemde redenen de uitspraak van de Rechtbank Den Haag van 27 maart 2008 niet in stand kan blijven .

Mitsdien

Het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State behage het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank Den Haag van 27 maart 2008 te vernietigen, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,

M.M. Volwerk

produkties: - uitspraak